

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010001
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7218010001.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Lokšu, prísediacich Oľgy Béresovej a Margity Tragalovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.12.2019 v Košiciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
D. K., nar. XX.X.XXXX v M.,
trvale bytom M., M. XX;
t.č. na neznámom mieste;

je v i n n ý , ž e

dňa 21.11.2011 v čase okolo 15.30 hod. bez oprávnenia otvoril neuzamknuté vchodové dvere do trojizbového bytu č. XX na 7. poschodí na ul. D. X v M., v ktorom sa v tom čase nachádzal len maloletý U. G., pričom napriek slovným výzvam maloletého, nech odíde, rukou vrazil do pootvorených vchodových dverí, ktoré sa maloletý snažil zatvoriť a vošiel do bytu, kde po opakovaných slovných výzvach maloletého U.a G.a, aby opustil byt, vytiahol nožík, ktorým mu pohrozil, aby bol ticho, lebo ho zabije a následne v obývačke z bielej škatuľky, ktorá sa nachádzala v hornom šuflíku skrinky pri prechodových dverách medzi obývačkou a kuchyňou odcudzil X zlatú retiazku v hodnote X00,- Eur, X zlatú obrúčku v hodnote 200,- Eur a X pár zlatých náušnic v hodnote X00,- Eur, čím takto svojím konaním spôsobil P. G.ovi škodu v celkovej výške 400,- Eur

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydľia iného, čin spáchal voči chránenej osobe,
- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchal na chránenej osobe;

t ý m s p á c h a l

- zločin porušovania domovej slobody podľa § X94 ods. X, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže podľa § X88 ods.X, ods. 2 písm. d) Trestného zákona.
Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § X88 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. X Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre účely výkonu trestu súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu M. II sp. zn. 5T 69/20X7 zo dňa 22.9.20X7, ktorým mu bol podľa § X94 ods.

X Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal na obžalovaného D. K. obžalobu pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Hlavné pojednávanie a predchádzajúce verejné zasadnutie sa vykonalo v konaní proti ušlému D. K. podľa § 358 a nasl. Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie prečítaním zápisnice o výpovedi obvineného D. K. z prípravného konania, výsluchom poškodených U. G. a P. G., oboznámením zápisnice o rekognícii obvineného z prípravného konania a fotodokumentácie, prečítaním listinných dôkazov, odborných vyjadrení, správ, na podklade ktorých súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný v prípravnom konaní využil svoje právo nevypovedať.

Ako páchatel' predmetného skutku bol jednoznačne stotožnený obžalovaný D. K. pri rekognícii v prípravnom konaní, kde ho bez akýchkoľvek pochybností spoznal poškodený U. G.. Vyplýva to zo zápisnice, ktorej súčasťou je aj vyhotovená fotodokumentácia.

Poškodený U. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že inkriminovaného dňa bol sám doma, vtedy mal 12 rokov. Čakal na staršieho brata, ktorý mal prísť každú chvíľu. Zaregistroval, že sa otvorili dvere na chodbe. Dvere zvonku mali kľučku a zamknuté neboli. Keďže sa dlhšie nič nedialo, išiel sa pozrieť k dverám. Pred nimi stál mladý Róm, ktorý mohol mať okolo 20 rokov. Tento Róm sa ho spýtal, či je mamka doma a žeby chcel nejaké veci na oblečenie. Odpovedal mu, že mama nie je doma a chcel dvere zatvoriť. Róm bol však fyzicky zdatnejší, jeho odpor prekonal, dvere pretlačil a vošiel do bytu. Keď poškodený na neho zvýšil hlas a žiadal ho, aby odišiel, Róm začal byť agresívnejší. Vybral z vrečka vreckový nôž, ktorý otvoril a hrozil mu, aby bol ticho. Poškodený sa ho zľakol, ostal stáť, kým on prehľadával byt. Otvoril si šuflíky, v ktorých mali uložené cennosti, tieto povyberal a odišiel. Poškodený bol z toho ešte chvíľu v šoku. Až neskôr telefonoval mame, ktorej povedal, čo sa stalo. Keď prišiel otec, povedal to aj jemu, po čom otec odišiel na políciu. Následne k ním prišli policajti, ktorým povedal, čo sa mu prihodilo. Ukázali mu fotografie predpokladaných páchatel'ov, pričom poškodený bezpečne spoznal osobu, ktorá sa toho činu dopustila. Poškodený dodal, že obžalovaný mu iným spôsobom neublížil. Voči obžalovanému sa bránil tým, že sa snažil pred nim zatvoriť vchodové dvere, na ktorých sa preťahovali. Keď sa obžalovanému podarilo poškodeného pretlačiť, vošiel do bytu a vytiahol nôž. Poškodený usúdil, že nemá zmysel, aby obžalovanému odporoval. Mal z neho strach. Iné osoby na chodbe nevidel, obžalovaný bol sám.

Poškodený sa vyjadril aj k osobe páchatel'a, ktorého popísal policajtom. Pamätal si, že páchatel' mal sploštený nos. Napokon poškodený spoznal obžalovaného podľa fotografie aj na hlavnom pojednávaní pred tým, že by mu najprv bola oboznámená zápisnica o rekognícii vyhotovená pred 8 rokmi.

V prípravnom konaní (22.11.2011) však nevypovedal, že by sa ho obžalovaný najprv pýtal, či je mama doma a že hľadá nejaké oblečenie, ani o tom, ako obžalovaného popísal. Poškodený U. G. obhajobou namietané rozpory logicky vysvetlil. Uviedol, že v čase, keď bol vypočúvaný políciou, bol malé dieťa. Nepovažoval túto skutočnosť za dôležitú. Pre neho bolo dôležité povedať, že páchatel' mal nôž, ktorým mu hrozil a že im zobral cennosti. Prežitú situáciu si zapamätal prelo, lebo išlo o mimoriadnu udalosť, ktorú by neprial zažiť nikomu. Trval na tom, že páchatel'a niekoľkokrát popísal policajtovi, ktorý to vyšetroval, avšak pre neho z neznámych dôvodov to vyšetrovateľ nezaprotokoloval. Obsah zápisnice poškodený ovplyvniť nevedel.

Poškodený P. G. vo svojej výpovedi pred súdom zdôraznil, že o prejedávanom skutku má iba sprostredkované informácie, ktoré sa dozvedel od svojho syna. K prejedávanému prípadu sa vyjadril zhodne, ako jeho syn U.. Vypovedal, že keď jeho syn bol sám doma, páchatel' otvoril dvere do bytu, ktoré neboli zamknuté. Vytiahol nožík a pohrozil mu, aby bol ticho. Prehľadával byt a zo skrinky, v ktorej mali uložené šperky odcudzil dve retiazky, obrúčku a náušnice, potom odišiel. V ten istý deň bol so synom na polícii, kde opísal skutok, ktorý sa stal. Policajti boli u nich za účelom ohliadky. Trvalé následky a nejakú traumu z tejto udalosti jeho syn nemal. Nárok na náhradu škody si P. G. neuplatnil.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a z vyhotovenej fotodokumentácie je zrejmé miesto, kde ku spáchaniu skutku došlo.

Hodnotu odcudzených vecí mal súd za preukázanú z odborného vyjadrenia.

Po vykonaní navrhovaných dôkazov prokurátor v záverečnej reči navrhol, uznať skutok aj vinu v zmysle podanej obžaloby, pričom poukázal najmä na výpoveď poškodeného a na vykonanú rekogníciu, na ktorej bol obžalovaný poškodeným jednoznačne opoznaný. Vzhľadom na osobu páchatel'a navrhol mu uložiť úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obhajoba namietala právnu kvalifikáciu skutku. Podľa jej názoru v čase spáchania skutku obžalovaný nemohol vedieť, že sa v byte nachádza chránená osoba (maloleté dieťa). Z uvedeného dôvodu navrhla, aby súd kvalifikoval zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a trestný čin porušovania domovej slobody podľa miernejšieho ustanovenia § 194 Trestného zákona. S prihliadnutím na dlhší čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, obhajoba navrhla, aby bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody s odkladom na primeranú skúšobnú dobu.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal a jeho páchatel'om bol obžalovaný D. K.. Obžalovaný z hľadiska objektívnej stránky naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona tým, že hrozbou bezprostredného násillia sa zmocnil cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe, ako aj pojmové znaky zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona tým, že neoprávnene vnikol do obydlia iného, a taký čin spáchal voči chránenej osobe.

Poškodený je chránenou osobou - dieťaťom, ako sa vyžaduje v ustanovení § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona sa za dieťa považuje osoba mladšia ako 18 rokov. Toto ustanovenie vysvetľuje pojem dieťa ako obeť trestného činu, aj ako predmetu útoku.

Zavinenie obžalovaného bolo preukázané vo forme priameho úmyslu.

Uplatnenú obhajobu obžalovaného súd považuje za právne irelevantnú. Hoci pred spáchaním skutku obžalovaný nemusel vedieť, kto sa v byte nachádza, je rozhodujúce, že v páchaní trestnej činnosti pokračoval po zistení, že sa v byte nachádza iba maloleté dieťa. V čase, keď k spáchaniu skutku došlo, poškodený mal 12 rokov a jeho výzor tomuto veku zodpovedal. Obžalovaný preto výraznejší vzdor poškodeného nepredpokladal a vzhľadom na fyzickú prevahu mal vyššiu pravdepodobnosť úspešného dokonania trestného činu. Obžalovaný po prekonaní odporu poškodeného, vošiel do bytu a pod hrozbou použitia vreckového noža poškodeného donútil, aby bol ticho, aby mu neodporoval. Pre obavu z uskutočnenia hrozieb obžalovaného poškodený strpel, kým obžalovaný prehľadával byt, v ktorom sa zmocnil cenností jeho rodičov.

Podľa názoru súdu uplatnená obhajoba bola vyvrátená najmä výpoveďou poškodeného U. G., ktorý konanie obžalovaného popísal. Hrozba násillia zo strany obžalovaného bez akýchkoľvek pochybností bola spôsobilá u poškodeného vzbudiť obavu, že mu obžalovaný ublíži, keď ho neposlúchne, čím jeho odpor prekonal.

Skutok spáchaný v prejednávacom prípade má zhodné znaky spôsobu páchania trestného činu ako skutky, ktorých sa dopustil v marci roku 2011. Ich spoločnou črtou bolo vniknutie do neuzamknutých bytov, kde pod rôznymi zámienkami využil nepozornosť osôb nachádzajúcich sa v byte za účelom krádeže finančnej hotovosti, mobilných telefónov, či iných cenností. Vyplýva to z popisu skutku uvedeného v rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn.: 5T/69/2017 zo dňa 22.9.2017. Spôsob páchania trestného činu výrazne umožňuje stotožniť obžalovaného ako páchatel'a prejednávaneho trestného činu.

Osobu páchatel'a súd hodnotil na podklade vyžiadaných správ, odpisu registra trestov a predchádzajúcich trestných spisov obžalovaného. Obžalovaný má 5 záznamov v odpise z registra trestov, prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Jeho dve odsúdenia sa sú už s účinkom zahladenia (odsúdenie Okresného súdu Košice II, sp. zn.: 7T 20/2005, zo dňa 11.10.2005 a odsúdenie Okresného súdu Košice I, sp. zn.: 3T 47/2011 zo dňa 1.12.2014).

Z posledného výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin (rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn.: 7T 17/2008 zo dňa 11.3.2008) bol podmienenčne prepustený uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn.: 5Pp/69/20110 dňa 22.4.2010.

Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 69/2017 zo dňa 22.9.2017 za pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona z časti sám, z časti vo forme spolupáchatel'stva. Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov nepodmienenčne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol nezamestnaný, v mieste bydliska bol hodnotený všeobecne, prostriedky na obživu si zabezpečoval aj páchaním podobnej trestnej činnosti. Aktuálne sa trestnému stíhaniu vyhýba tým, že sa skrýva na neznámom mieste.

V súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného prevažovala príťažujúca okolnosť, že za taký trestný čin už bol odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 7 Trestného zákona sa sprísňujúce zásady ukladania trestov z pohľadu príťažujúcich okolností nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprimerane prísne.

Za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere sedem až dvanásť rokov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Na príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Trestného zákona v prejednávanom prípade súd neprihliadal, vzhľadom na odlišný spôsob spáchania trestného činu (predchádzajúcich činov sa obžalovaný dopustil bez použitia hrozby násillia).

Vzhľadom na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby podľa najprísnejšieho ustanovenia (§ 188 ods. 2 Trestného zákona), a teda trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ktorý je na zabezpečenie účelu trestu dostačujúci.

Keďže obžalovaný už bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Predchádzajúci rozsudok bol obžalovanému vyhlásený neskôr (22.9.2017), než obžalovaný spáchal prejednávaný trestný čin (21.11.2011).

V súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd zrušil výrok o treste, uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 69/2017 zo dňa 22.9.2017, ktorým mu bol podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Poškodený si nárok na náhradu škody neuplatňoval, preto o nároku na náhradu škody súd nerozhodoval.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odsúdený v konaní proti ušlému má právo podať návrh na opätovné prejednanie svojej veci súdom v jeho prítomnosti pre nesplnenie podmienok podľa § 358 ods. 1 Trestného poriadku do uplynutia šiestich

mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o trestnom stíhaní alebo odsúdení, najneskôr však v príslušnej premlčacej dobe ustanovenej v Trestnom zákone.